

РЕШЕНИЕ

№ 4767

гр. София, 01.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 12.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7065** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1, вр. чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991100003521/19.05.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. град, потвърден с решение № 1144/06.07.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП. С обжалвания акт за дерегистрация по ЗДДС е прекратена регистрацията по ЗДДС на търговското дружество. По изложени в жалбата мотиви се претендира незаконосъобразност на обжалвания акт. Иска се отмяната му.

Ответникът – директорът на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП оспорва жалбата, като по същество моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

С резолюция за извършване на проверка № 222691100009638/06.04.2011 г., издадена от Е. Г. – орган по приходите в ТД на НАП С. е разпоредено извършването на проверка за наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС на търговското дружество. Определен е срокът на проверката, която следва да приключи на 30.05.2011 г., като за резултатите от проверката следва да бъде съставен съответния документ в срок до 06.06.2011 г. По повод издадената резолюция е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице с № 2200-9638/08.04.2011 г., връчено на упълномощено лице на дружеството. В определения срок от дружеството –

жалбоподател в производството пред настоящата инстанция са представени справки от № 1-4, декларация образец Сд-46, справка № 5 за вземания от трети лица с посочено вземане в размер на 3 000 000, 00 лв. по фактура, оборотни ведомости и дневник сметки 4111 и 4011 за периода от 01.01.2010 г. до 31.03.2011 г. Проверката е приключила с издаването на обжалвания акт за регистрация по ЗДДС, като в мотивите на същия органите по приходите са посочили наличието на извършена проверка в информационния масив на НАП, от която било установено, че дружеството има публични задължения в размер на 171 657, 65 лв., както и обстоятелството, че дружеството притежава МПС на стойност 153 865, 21 лв., вземания от клиенти – 9 037 537, 00 лв., каса 301 127, 13 лв., каса валута 21 060, 39 лв., разплащателна сметка в лв. – 19 827, 38 лв., офис обзавеждане и компютърна техника – 10 009, 05 лв. Констатирано е наличието на вземания от трети лица – 3 000 000, 00 лв. и други дебитори – 443 600, 00 лв., както и задължения на дружеството към доставчици в размер на 26 044 654, 40 лв., задължения към персонал – 161 897, 62 лв. и други кредитори – 746 400, 00 лв. В резултат на това е прието наличието на основание за deregистрация по чл. 176, т. 4 от ЗДДС. Осъществено е обжалването на акта за регистрация по ЗДДС по административен ред, като с решението си решаващият административен орган – директорът на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП, го е потвърдил.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК и е процесуално допустима. По същество, същата е основателна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#), съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт (в процесния случай на акта за deregистрация съгласно препращатата норма на чл. 144, ал. 1 от ДОПК), като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. В случая, deregистрацията на жалбоподателя е извършена по инициатива на орган по приходите, съобразно [чл. 106, ал. 2, т. 2 ЗДДС](#), поради което следва да се приеме, че е извършена от компетентен административен орган и в установената форма. Прекратяването на регистрацията по инициатива на органа по приходите може да се извърши при наличието на основание за задължителна deregистрация - чл. [106, ал. 2, т. 2, б. "а"](#), вр. [чл. 107 от ЗДДС](#) (органът по приходите е установил основание за задължителна регистрация – това са основанията по чл. 107 от ЗДДС) или след преценка на обстоятелствата по [чл. 176 от ЗДДС](#) - [чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" ЗДДС](#). В първия случай се касае за основание за задължителна deregистрация при наличие на основанията по [чл. 107, т. 1 и т. 2 от ЗДДС](#), във вр. [чл. 110, ал. 1, т. 1 от ЗДДС](#). Вторият случай на deregистрация по инициатива на орган по приходите съобразно [чл. 110, ал. 1, т. 2 ЗДДС](#) (редакция към датата на издаване на акта за deregистрация) е когато органът установи, че лицето не е изпълнило в срок задължението си за подаване на заявление за deregистрация по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, а третият случай е този по чл. 110, ал. 1, т. 3 от ЗДДС е когато е е налице основание за deregистрация по чл. 176 от ЗДДС. Това тълкуване на правните норми налага извода, че прекратяването на регистрацията по ЗДДС на основанията по [чл. 176 от ЗДДС](#) не е задължителна deregистрация. Органът по приходите следва да прецени наличието на съответното основание по [чл. 176 от](#)

[ЗДДС](#), а в случая то е по т. 4 – лицето има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения и да обоснове приложимостта на посочения текст. Анализът на приложимата разпоредба обосновава извода от една страна за наличието на публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, и от друга страна, общата стойност на тези задължения да надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения и да обоснове приложимостта на посочения текст. В обжалвания акт за deregистрация се посочва размера на активите на търговското дружество, както и размера на неговите задължения. Изводите си за посочените размери органите по приходите са направили въз основа на доказателства, представени от самото търговско дружество – жалбоподател в производството пред настоящата инстанция. В тази връзка и съдът намира за правилни и изводите на решаващия административен орган в частта им, че посочените размер на активите и задълженията на дружеството следват от доказателства, подадени от самия жалбоподател и в тази връзка и относно значението на декларацията като частен писмен документ и като такъв съдържащ данни, неизгодни за декларатора, и че удостоверените с нея доказателства следва да се приемат за верни съгласно правилата за доказателствената тежест на частните документи. Никъде, обаче в представените по делото доказателства, включително и в посочените декларации не се съдържа посочване от самия жалбоподател на размера на дължимите от него публични задължения. Същите са посочени от органите по приходите само въз основа на справка, направена от същите в информационната система на Националната агенция за приходите. С оглед на това обстоятелство не може да се приеме, че е налице изпълнението на първата предпоставка по чл. 176, т. 4 от [ЗДДС](#), а именно, че лицето има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите. Такива публични задължения само са посочени за съществуващи от органите по приходите, но същите не са установени по какъвто и да било начин от органите по приходите. Вярно е, че в случая разпоредбата на закона не поставя изрично изискване публичните задължения на лицето да са установени с влязъл в сила акт. Така използваният израз "публични задължения", обаче следва да се тълкува като безспорни данъчни задължения и дори не като данъчни задължения, установени с невлязъл в сила поради обжалването му ревизионен акт (какъвто акт дори не е налице в посочения случай). Това тълкуване следва да се направи с оглед предвидения от законодателя начин за обезщетяване на данъчните субекти в случай на евентуална отмяна на ревизионния акт. Касае се за предприемане на административна принуда спрямо задълженото лице, свързана с тежки за него последици - например лицето не може да се регистрира съобразно [чл. 100, ал. 4 от ЗДДС](#) до изтичане на 24 месеца, считано от началото на месеца, следващ месеца на deregистрацията по [чл. 176 от ЗДДС](#). Предвид това данъчните задължения по смисъла на чл. 176, т. 4 от [ЗДДС](#) следва да са установени с влязъл в сила административен акт. Противното би представлявало една изключително тежка санкция за лицето, какъвто не е смисълът на закона по deregистрация по [ЗДДС](#). Едва след установяване на данъчните задължения с влязъл в сила акт може да се пристъпи към deregистрация по чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б", вр. чл. 176 от [ЗДДС](#).

По изложените съображения обжалваният акт за deregистрация се явява постановен в противоречие с материалноправните норми по издаването му - основание за неговата отмяна като незаконосъобразен.

Предвид изхода на спора не се дължи юрисконсултско възнаграждение в полза на

Националната агенция за приходите.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предложение първо от ДОПК съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ акт за deregистрация по ЗДДС № 220991100003521/19.05.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. град, потвърден с решение № 1144/06.07.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: